

SE FREMOVER MED TROENS ØYNE

Eldste Merrill J. Bateman

i De syttis presidentskap

Temakveld for Unge voksne i regi av Kirkens skoleverk • 5. mars 2006
Brigham Young University

Brødre og søstre, det er en glede for meg å være tilbake her i Marriott Center og se at så mange av dere er her sammen med oss i kveld. Men enda større er det å tenke på at over hele verden er titusener forsamlet på forskjellige steder, eller kanskje det er hundretusener. I forrige uke var søster Bateman og jeg i Argentina og Uruguay, og vi vet at de vil se dette i reprisesending neste søndag kveld. Folk er forsamlet overalt, det vitner om deres tro.

I august 2005 utfordret president Gordon B. Hinckley «Kirkens medlemmer over hele verden og ... venner overalt til å lese eller lese om igjen Mormons bok». Han avsluttet utfordringen med et løfte: «En større grad av Herrens ånd [vil] få innpass i deres liv og i deres hjem, og også en fornyet beslutning om å vandre i lydighet til hans bud og et sterkere vitnesbyrd om at Guds Sønn virkelig lever».¹

Responser på dette profetiske kallet var umiddelbar og vidtrekkende. Overalt begynte folk å lese boken – hjemme, på fly, til lunsj, tidlig om morgenen og før de gikk til sengs om kvelden. Sannsynligvis leste flere Mormons bok i løpet av annen halvdel av 2005 enn noen annen gang i historien. For noen måneder siden satt en venn av meg på et fly mellom New York og Salt Lake City. Da han gikk gjennom midtgangen, så han mange som leste boken. Omtrent midt i flyet la han merke til to personer som satt på hver sin side av midtgangen og leste, og han stanset for å se hvor langt de var kommet. Han lo da han så at de var på samme side.

Eldste Richard G. Scott og jeg var på oppdrag i Afrika i november. Under en andakt en søndag kveld, hvor over 2000 medlemmer var tilstede i Accra Ghana stavssenter, spurte eldste Scott hvor mange som leste Mormons bok. Nesten hver eneste hånd skjøt i været. Ti dager senere, i Dar Es Salaam i Tanzania, møtte jeg 200 medlemmer og deres venner til en andakt. Jeg stilte det samme spørsmålet. Rundt to tredjedeler rakte opp hånden. Etter møtet fikk jeg vite at den resterende tredjedelen for det meste var undersøkere. La oss nå ta en håndsopprekning og se hvor mange av

dere som leste Mormons bok i løpet av 2005. Når jeg ser ut over salen, rekker nesten alle opp hånden, og jeg regner med at det samme er tilfelle i Los Angeles, New York, Frankfurt, Tokyo, São Paulo, Mexico City og de mange andre stedene hvor dere er forsamlet i kveld. Hvilken fantastisk respons på profetens utfordring.

Jeg tok også utfordringen og leste Mormons bok. Jeg fikk erfare oppfyllelsen av de løftene president Hinckley ga. Jeg opplevde en større grad av Ånden, et sterkere vitnesbyrd og en styrket beslutning om å vandre på Herrens vei. Jeg vil gjerne fortelle dere om noe nytt jeg lærte da jeg leste Mormons bok i fjor.

Et styrket vitnesbyrd om Mormons bok

Jeg har visst en stund at kapittel 5 og 32 i Alma har samme tema: tro. Men før jeg leste boken i fjor, hadde jeg ikke lagt merke til hvor omhyggelig de to prekenene var tilpasset deres respektive tilhørere. Almas tilhørere i kapittel 5 var Kirkens medlemmer i Zarahemla (se Alma 5:2). Denne byen var Kirkens hovedkvarter, og man kan forutsette at medlemmene var kjent med læren. Tilhørerne i kapittel 32, derimot, var de fattige zoramittene som hadde blitt jaget ut av synagogene av de rike. Folket i denne delen av landet hadde kommet langt på avveie fra sannheten (se Alma 31:12-17). Selv om de fattige var ydmyke og ønsket å lære, var de undersøkere som trengte å lære evangeliets grunnprinsipper.

Almas tale i kapittel 5 til medlemmene i Zarahemla er dypsindig og sammensatt. Spørsmålene han stiller, forutsetter kjennskap til læren og erfaring med Den hellige ånd. Uten dette gir spørsmålene liten mening og er vanskelige å besvare. Hensikten med spørsmålene er å få medlemmene i Zarahemla til å tenke gjennom og fornye sin tro på Herren og hans forløsende kraft. Hør på spørsmålene (se Alma 5:14-15):

- Er dere blitt åndelig født av Gud?
- Har dere fått hans bilde i deres ansikter?
- Har dere erfart denne mektige forandring i deres hjerter?

- Utøver dere tro på en forløsning av ham som skapte dere?
- Ser dere fremover med troens øyne og skuer dette dødelige legeme oppstått i udødelighet ... for å stå for Gud og bli dømt etter de gjerninger som er gjort i det dødelige legeme?

For å forstå og besvare disse spørsmålene, må man kjenne til og tro på vår Herre Jesu Kristi sonoffer, ha erfart å bli rensset av vann og av ild, ha smakt Den hellige ånds frukter og tro på den bokstavelige oppstandelse av det fysiske legeme. Dette er ingen preken for nyinnvidde, men for medlemmer av Kirken med et solid grunnlag.

Til sammenligning gir Alma de zoramittiske undersøkerne en grunnleggende undervisning om tro – hvordan troen på Kristus begynner og deretter vokser. Prekenen i kapittel 32 er så tydelig angående den trosoppbyggende prosessen som misjonærene benytter i dag til å lære undersøkerne hvordan de utvikler et vitnesbyrd. Prosessen begynner med å «ønske å tro». Man må så plante frøet, Guds ord, i sitt hjerte ved å granske Skriftene, lytte til profetenes ord, be om en bekreftelse på evangeliets sannheter, gå i Kirken og adlyde budene. Resultatet, sier Alma, blir at ordet vil svulme i brystet, forstanden vil bli opplyst og man får varme følelser i hjertet (se Alma 32:28). Dette er begynnelsen på et vitnesbyrd – og frøet er godt. Alle som har et oppriktig ønske om å få vite, kan få et vitnesbyrd ved å følge Almas rettleiding i kapittel 32.

Etter å ha forklart den innledende trosoppbyggende prosessen, fortsetter Alma med et spørsmål i kapittel 32: «Etter at dere har smakt dette lys,» sier han, «er deres kunnskap fullkommen?» (Alma 32:35). «Nei!» (Se Alma 32:36.) Prosessen har så vidt begynt. Frøet har vokst, men det er fremdeles bare en spire. Alma forklarer at om man trofast fortsetter, vil spiren vokse til et tre. Hvilket tre? Livets tre! (Se Alma 32:41.) Dette treet er et symbol på Guds kjærlighet til sine barn, uttrykt gjennom hans Sønnens nedlatenhet og sonoffer (se 1. Nephi 11:9-33, se også Johannes 3:16).

Alma lærer zoramittene at når treet er godt rotfestet i deres sjel, vil de nyte dets frukt og ikke hungre eller tørste (se Alma 32:42-43). Med andre ord vil de ha opplevd en åndelig gjenfødelse, den mektige forandringen i hjertet, og treet, som er dypt rotfestet i deres sjel, vil fremkalle Guds bilde i deres ansikter. Det er interessant å merke seg at Alma i kapittel 32 lærer zoramittene hva de må gjøre for å besvare spørsmå-

lene som ble stilt til medlemmene i Zarahemla i kapittel 5.

Hvor bemerkelsesverdig! Kan dere forestille dere den 24 år gamle Joseph Smith, med lite formell utdanning, som dikterer et manuskript som skisserer grunnleggende læresetninger over hundrevis av sider, som stemmer overens i enhver detalj, og dessuten *tilpasser presentasjonen av læren til tilhørernes behov*? Almas prekener har også direkte tilknytning til og bygger på synene til tidligere profeter – Lehis og Nephis drømmer om «livets tre» i 1. Nephi. Men enda viktigere er det at prekenene ikke bare er relevante for nephittene og zoramittene, men for lesere hundrevis og tusenvis av år senere.

Brødre og søstre, Mormons bok er Guds ord. Den er sann. Joseph Smith var ikke bokens forfatter, men Herrens oversetter. Boken ble skrevet av oldtidsprofeter for mange århundrer siden.

Jeg er takknemlig for at jeg har lest Mormons bok på nytt. Hver gang oppdager jeg nye ting som bærer vitnesbyrd for min sjel om at Joseph Smith var og er Herrens og gjenopprettelsens profet. Selv om det er mange ting jeg ikke vet, så er én ting sikkert, nemlig at Mormons bok og Kirkens gjenopprettelse er den del av gjenopprettelsen av alle ting som ble forutsagt av apostelen Peter for to tusen år siden (Apostlenes gjerninger 3:19-21).

Se fremover i Herrens plan

I kveld vil jeg låne fra Almas preken i Zarahemla og spørre dere, Kirkens unge voksne i 2006, ser dere fremover med troens øyne? Etterlever dere evangeliets læresetninger slik at dere kan motta og beholde Hans bilde i deres ansikter? Er dere klar over hvilket kritisk punkt dere har nådd i livet og de langtrekkende virkningene av de viktige avgjørelsene dere vil ta i løpet av de neste få årene?

Jeg tror årene mellom 18 og 30 er en av de mest risikofylte og krevende perioder i livet. Men det er også en av de mest givende. Store avgjørelser skal tas de neste få årene som vil påvirke dere gjennom hele jordelivet og inn i evigheten. Valg angående utdanning, yrke, ekteskap, barn og trofasthet i Guds rike står foran dere. Deres valg nå, enten de tas aktivt eller passivt, vil påvirke dere for alltid.

Kunnskap om Herrens plan, spesielt når det gjelder dette livet, vil hjelpe dere å ta kloke avgjørelser. Jeg

ønsker å bruke resten av min tid her i kveld til å se nærmere på hensiktene med jordelivet i Herrens plan og hvordan disse hensiktene forholder seg til de viktige valgene som ligger foran mange av dere.

Forøket

Da Faderen kalte sine barn sammen i rådet i himmelen, sa han at det var på tide å skape en jord og at de som (sitat) «holder sin første prøvestand skal forøkes ... og de som holder sin annen prøvestand, skal forøkes i herlighet evindelighet og alltid» (Abraham 3:26). Vi vet at den første prøvestand er åndeverdenen, og den annen prøvestand er dette livet. På hvilke måter skulle vi «forøkes» om vi holdt vår første prøvestand og kom inn i jordelivet?

Det er minst tre måter vi blir forøket på ved å komme til jorden. For det første mottar vi et *fysisk legeme*. For det annet gjør jordiske erfaringer det mulig å vise oss verdige, og når vi gjør det, vokser vi i *intelligens* eller lys og sannhet (se L&P 130:18-19). Og sist, men ikke minst, får vi anledning til å stifte en *evig familie* hvor vi knytter spesielle bånd som gir økt herlighet. La oss se nærmere på hver av dem.

Det fysiske legeme

Det fysiske legemet er en av jordelivets største gaver. Skriftene forteller oss at legemet ikke bare er viktig for dette livet, men også for evigheten. Under jordelivet kan legemet være et Guds tempel hvor Den hellige ånd kan oppholde seg (se 1. Korinterbrev 6:19-20). Hvis man lytter til Den hellige ånds veiledning, kommer man til det celestiale rike. Legemet er så viktig i evigheten at Kristus ga sitt liv for å overvinne både den fysiske og den åndelige død. Ved å gjøre dette, gjorde han det mulig for alle å stå opp fra de døde.

Joseph Smith sa: «Vi kom til denne jord for å få et legeme som vi kunne presentere rent for Gud i det celestiale rike. Det store prinsipp når det gjelder lykke, sa han, består i å ha et legeme.²

Hvorfor er det fysiske legemet så viktig? Hvilken sammenheng har det med deres lykke både i dette og i neste liv? Hva er dets guddommelige formål? Det er minst tre.

1. *En hellig skaperkraft*. Det første har med den hellige skaperkraften å gjøre. Legemet inneholder skapelsens frø, som gjør oss i stand til å få barn og stifte en evig familie. I jordelivet blir denne kraften gitt oss for en

begrenset tid. Men hvis vi er trofaste og holder budene angående dens bruk, vil skaperkraften bli gjengitt i oppstandelsen. Skriftene sier at «en fylde av glede» kommer når legemet og ånden er uadskillelig forenet (se L&P 93:33). Imidlertid krever «en fylde av glede» mer enn oppstandelsen. I Lære og pakter får vi vite at de som går inn i «den nye og evige pakt» og er trofaste, vil gå inn i den høyeste grad i det celestiale rike og der motta en «fylde» av herlighet og «en fortsettelse av ætten evindelighet og alltid» (L&P 131:2; 132:19). Det er det evige ekteskapsforholdet og kraften til å skape liv som gir lykke i jordelivet og en «fylde av glede» i neste liv.

2. *Et redskap for vårt sinn*. For det annet er det fysiske legemet et redskap for vårt sinn. President Boyd K. Packer talte om dette på en av Kirkens skoleverks sendinger for tre år siden.³ Mange uttrykk for kjærlighet, omtanke og tjeneste fordrer et fysisk legeme. Disse fysiske handlingene velsigner ikke bare andre, men også oss selv. En ånd i persons skikkelse kan gjøre mange ting, men det fysiske legemet øker spekteret av aktiviteter som kan utføres. President Joseph F. Smith fikk i sitt syn om åndeverdenen vite at «de døde ... betraktet sine ånders lange adskillelse fra legemet som et fangenskap» (L&P 138:50). Med andre ord vil det være ting vi ikke kan gjøre etter døden før oppstandelsen, og vi vil lengte etter å få tilbake dette fysiske legemet og den friheten det gir.

3. *En mottaker for lys*. For det tredje er det fysiske legemet en mottaker for lys. Fysikere sier at enhver fysisk gjenstand kan holde på lys. Jareds bror må ha visst dette da han sa: «Berør derfor disse stenene med din finger ... og bered dem ... så vi kan ha lys mens vi skal krysse havet» (Ether 3:4). Herren talte til profeten Joseph Smith og sa: «Hvis deres øye ene og alene er vendt mot min ære, skal hele deres legeme fylles med lys» (L&P 88:67).

Har dere lagt merke til lyset i ansiktet til dem som etterlever evangeliet? For fire måneder siden var jeg i Accra Ghana tempel. De hvitkledde tempelarbeiderne var alle ghanesere. Lyset som strålte fra deres ansikter, var ganske tydelig. Når dere etterlever evangeliet, får dere mer lys, med legemet som mottaker.

Og til sist, Herren forteller oss at om vi etterlever den celestiale lov, skal våre legemer i oppstandelsen få «den herlighet deres legemer blir levendegjort ved. Dere som blir levendegjort ved en del av den celestiale herlighet, skal da motta, ja, en fylde av denne» (L&P

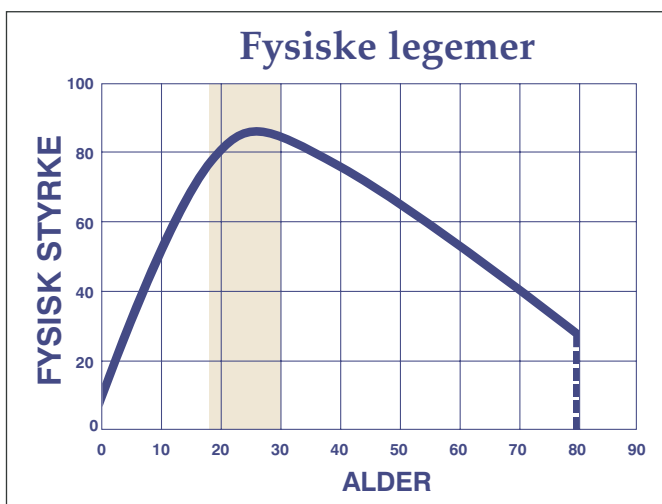
88:27-29). Hva skal det bety? Hvis vi gjør vårt beste for å etterleve evangeliet, vil våre legemer motta en del av det celestiale lys i dette liv, og deretter motta en fylde av den celestiale herlighet i oppstandelsen.

Brødre og søstre, som profeten Joseph Smith sa: «Det store prinsippet lykke består i å ha et legeme.» Det inneholder livets hellige kraft, det er et redskap for vårt sinn, og som et Guds tempel øker det vår evne til å motta lys og sannhet. Det er viktig at vi respekterer legemet gjennom anstendig påkledning, ved å avstå fra umoralske handlinger og ved å holde det rent og ubesmittet.

Det er et aspekt til ved det fysiske legeme som bør nevnes. Det er legemets styrke gjennom et helt liv. Har dere noen gang tenkt over styrkens mønster gjennom livet? Dette mønsteret for fysisk styrke og dets forforbindelse til åndelig vekst, gir dere et nytt perspektiv på de valgene dere tar.

Fysisk styrke gjennom jordelivet

Diagrammet på skjermen bruker data fra fysiologiske studier til å illustrere menneskekroppens muskelstyrke fra fødsel til alderdom. Den vannrette akse viser vår alder fra vi blir født til vi dør. Den loddrette akse er et mål på vår muskelstyrke. Ved fødselen er kurven nær bunnen av diagrammet – et spedbarns styrke er liten sammenlignet med en voksens. Kurven stiger så raskt etter hvert som menneskekroppen utvikler seg fra barn til voksen. Den fysiske styrken når sitt høydepunkt rundt 30-årsalderen. Det er godt dokumentert at muskelstyrken hos både menn og kvinner begynner på en lang nedoverbakke ved 30-årsalderen, og at kroppen langsomt svekkes inntil døden inntreffer.⁴

Hvor er dere i diagrammet? Dere er alle i nærheten av eller på vei mot toppen. Ettersom de fleste blant publikum i kveld er under 30, ser dere at dere bare har opplevd en økning i den fysiske styrken. For det meste vet dere bare hva det vil si å bli sterkere og sterkere. Men bare vent. Det er ikke mange år til dere alle er over toppen og på vei nedover. Hvordan vil det være da?

Er det til å undres over at mange av livets viktigste avgjørelser tas i perioden mellom 18 og 30 år? Dere nærmer dere styrketoppen. Dere føler dere uforgjengelige! Døden er en hendelse i det fjerne som kanskje aldri vil inntreffe. Fra et fysisk ståsted er 20-årene en særdeles viktig periode for å gifte seg og stifte familie, fordi dere har god helse og den energi som skal til for å oppfostre barn i tiårene som kommer.

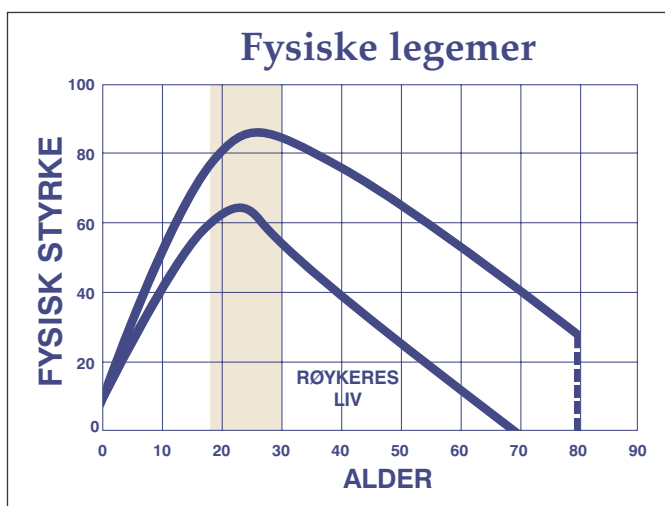
Når man ser på diagrammet, kan man godt spørre: Hvorfor den lange, langsomme forringelsen? Er det noe å lære av dette? Svaret er: Ja! Kroppen og ånden har mye å lære. Noe av det første, når dere begynner på nedturen, er at dere lærer at dere er dødelige! Da jeg var på deres alder, var ikke døden noe alternativ. I likhet med dere, følte jeg at den lå så langt unna at jeg knapt nok tenkte på den. I dag er jeg mye lenger ute på kurven, og opplever verkingen og smertene som følger med kroppens stabile forringelse. Nå ligger døden like foran meg.

Jeg har forstått at livet er kort uansett hvor lenge man lever. Jeg har også fått en større forståelse av behovet for en Frelser. Det er helt umulig for meg å overvinne den åndelige og fysiske død uten Hans nåde. Jeg forstår også at mange av velsignelsene man får senere i livet, kommer av avgjørelser som er tatt i perioden mellom 18 og 30 år. Mine største velsignelser kommer av avgjørelsen om å gifte meg med søster Bateman kort tid etter min misjon, om å fullføre vår utdanning sammen, selv om vi hadde begrensede ressurser, og å lytte til Den hellige ånds hvisken mens vi la grunnlaget for vårt fremtidige liv.

Når man opplever nedoverbakken senere i livet, har den uunngåelige verkingen og smertene en viktig funksjon. De hjelper oss å legge av oss kong Benjamins «naturlige» menneske, idet vi lærer å føye oss etter «Den Hellige Ånds tilskyndelser» (Mosiah 3:19). Verkingen og smertene i siste del av livet lærer oss ydmykhet, betydningen av langmodighet, viktigheten av tålmodighet og takknemlighet for egenskapene omtanke og kjærlighet, og hjelper oss å lære

måtehold i alle ting. Det er interessant at dette er guddommelige egenskaper. For de trofaste virker kroppens langsomme forringelse som et redskap til å foredle ånden.

Hvis dere tar vare på kroppen tidlig, øker sjansen for å kunne leve et langt liv. Det er viktig fordi man får mange av livets viktigste lærdommer i den siste delen. Én pakke sigaretter om dagen forkorter livet med 10 til 13 år. Legg merke til den reduserte styrken i diagrammet. Narkotika forkorter livet enda mer. Ikke rart at Herren gir en helselov i hver evangelieutdeling.

Mine unge venner, Herrens forsoning og oppstandelse bekrefter hvor viktig det fysiske legemet er. Måtte vi forstå og respektere de viktige rollene det har i jordelivet og i evigheten.

Intelligens, eller lys og sannhet

Det andre store målet i evigheten er ervervelse av intelligens eller lys og sannhet. Ordboken definerer intelligens som «evnen til å erverve og anvende kunnskap».⁵ Men Herrens definisjon av ordet er litt annerledes. Han definerer «intelligens» med ytterligere et element. Den er ikke bare «evnen til å erverve og anvende kunnskap», men visdommen til å anvende den rettferdig. Med Herrens egne ord: «Lys og sannhet avviser den onde» (L&p 93:36-37).

Lys er et av Guddommens kjennetegn. Apostelen Johannes sa: «Gud er lys, og det er ikke noe mørke i ham» (1. Johannes 1:5). Jesus sa at han var «verdens lys» (Johannes 8:12). Evangeliet er et budskap om lys (L&p 45:9). Et viktig mål for alle Guds barn er å erverve lys – å bli mer lik ham. Vi skal vise oss verdige i jordelivet gjennom lydighet til hans bud.

Belønningen er større herlighet eller lys (se Abraham 3:25-26). I Lære og pakter står det: «Det som er av Gud, er lys, og den som mottar lys og blir i Gud, mottar mer lys, og dette lys blir klarere og klarere inntil som ved høylys dag» (L&p 50:24).

Herren har gitt oss to kilder til åndelig lys. Den første er Kristi lys. Dette lyset gis til alle så de kan «skjelne godt fra ondt» (Johannes 1:9; Moroni 7:15-16; L&p 84:46). Den andre kilden er Den hellige ånds gave, som er gitt Kirkens medlemmer. Den hellige ånd har mange gaver som opplyser og styrker oss, særlig i vårt vitnesbyrd om Jesus Kristus, men også på andre måter.

Tre åndelige veier

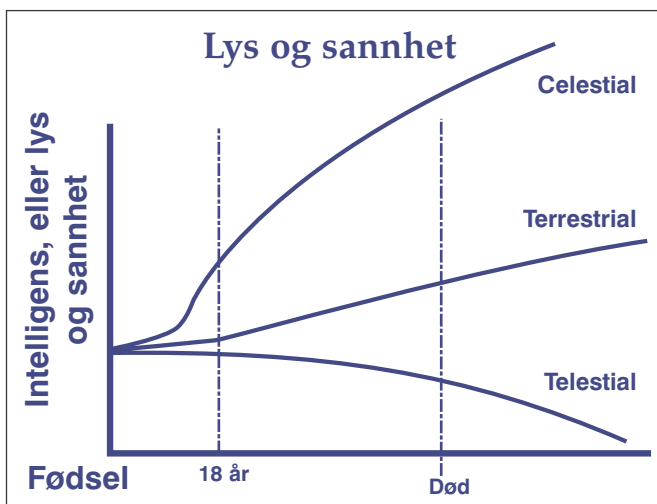
Diagrammet på skjermen viser tre ulike åndelige veier man kan ta gjennom livet. Den øverste veien fører til det celestiale rike. Som sagt, mottar de som går på denne veien, mer og mer lys gjennom hele livet. Dette er fordi de (sitat) «er kloke og har mottatt sannheten og har antatt Den Hellige Ånd som sin veileder» (L&p 45:57).

«Det er de som mottok Jesu vitnesbyrd og trodde på hans navn og ble døpt ...

og [mottar] Den Hellige Ånd ved håndspåleggelse ...

Det er de ... som har mottatt av hans fylde og hans herlighet» (L&p 76:51-56).

Disse lærer gjennom både Den hellige ånd og Kristi lys. Legg merke til at den celestiale kurven stiger raskt for unge medlemmer av Kirken. Dåp og Den hellige ånds tilskyndelser gjennom mange år gir oss en betydelig mengde lys.

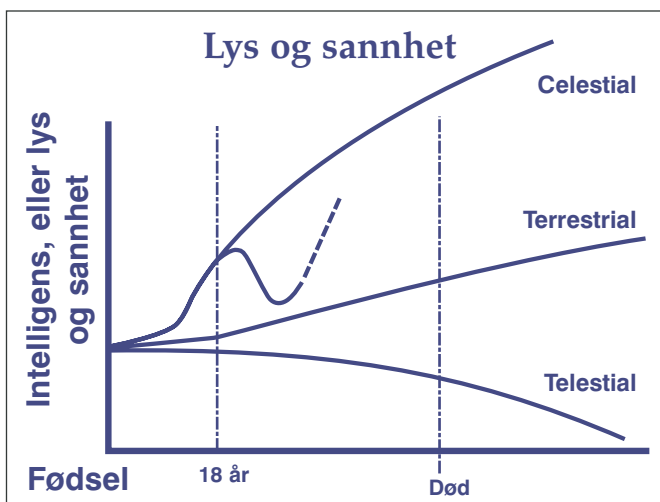

Den andre veien fører til det terrestriale rike. Det er åndelig vekst på denne veien også, men kurven når ikke dit den kunne ha nådd. På den midterste veien mottar og lærer menn og kvinner av Kristi lys, men ikke Den hellige ånd. De «er jordens hederlige mennesker som ble forblindet ved menneskers list ... de ... mottar av hans herlighet, men ikke av hans fylde» (L&p 76:75-76).

Den tredje eller nederste veien fører til det telestiale rike. De som vandrer på denne veien avviser både Kristi lys og Den hellige ånd. De jukser, stjeler, begår hor og elsker å lyve (se L&p 76:103). Selv om de vil motta en telestial herlighet i oppstandelsen, vil disse miste noe av sitt lys i løpet av jordelivet. Med Paulus' ord er de «brennemerket i sin egen samvittighet» (1. Timoteus 4:2) og reagerer ikke på tilskyndelsene fra Kristi lys.

Virkninger av synd

Neste diagram viser virkningene av synd. Tenk dere at dere vandrer på den celestiale veien og begår en synd. Virkningen er tap av lys.⁶ Ved å gi etter for det onde, senkes kurven på veien idet Den hellige ånd trekker seg tilbake. Er det mulig å komme tilbake til den øverste veien? Ja, man kan vende tilbake gjennom tro på Herren Jesus Kristus og omvendelse. Tenk dere at noen stjeler en annens lommebok. Hva må gjøres for å forandre kurs og klatre opp på den øverste veien igjen? Hvis man erkjenner synden, angrer, ber vedkommende og Herren om tilgivelse, gir uttrykk for anger, leverer tilbake lommeboken og unngår å synde igjen, er man på vei opp igjen til den øverste veien. Det vil ta tid å vise seg verdig, men det er mulig å fjerne virkningene av synd gjennom tro på Herrens forsoning.

La oss nå se på et annet forhold som er mye alvorligere. Tenk dere en ung mann og en ung kvinne som stjeler hverandres dyd ved å begå hor. Tapet av lys er større enn ved å stjele lommeboken. Kan disse unge menneskene vende tilbake til den celestiale veien? Ja, det er mulig, men hvordan? Hvordan blir de rene igjen? Den unge mannen kan ikke gi dyden tilbake til den unge kvinnen. Heller ikke kan kvinnen gi dyden tilbake til mannen. Den eneste som kan fornye deres dyd, er Herren. Han er den eneste som er i stand til å gjenopprette dyd og rense de unge menneskene.

Hva er betingelsene? Det er åpenbart ikke nok at de unge tilgir hverandre og avholder seg fra synden i fremtiden. De må bygge opp igjen et forhold til Herren, noe som begynner med å bekjenne for biskopen. De må søke Herrens tilgivelse og fortjene hans tillit! Det vil kreve tid, tro og innsats fra deres side å bli hele igjen. Heldigvis vil Den hellige ånd vende tilbake og lede dem tilbake til den øverste veien etter hvert som de tar del av forsoningens frukter gjennom sin tro og sine anstrengelser for å holde budene.

Brødre og søstre, det er viktig å holde seg på den celestiale veien. Respekter deres kropp, avhold dere fra synd, så vil det større lys dere mottar i løpet av jordelivet, bli hos dere og være deres i neste verden (se L&p 130:18-19).

Familien

Den tredje store hensikten med jordelivet er å gifte seg og stifte sin egen evige familie. President Hinckley har sagt at intet er mer dyrebart enn vår egen familie.⁷ I den verdensomspennende satellittsendingen om familien nylig, siterte eldste L. Tom Perry heftet *Veiledning for familien*, som sier: «Familien er Kirkens grunnleggende enhet ... og den viktigste sosiale enhet i tid og evighet.»⁸

Joseph Smith sa: «Med mindre en mann og hans hustru inngår i en evig pakt og, mens de befinner seg i denne prøvestand, blir viet for evigheten ved Det hellige prestedømmes makt og myndighet, vil de slutte å formere seg når de dør, eller med andre ord vil de ikke få noen barn etter oppstandelsen.»⁹ Erklæringen om familien sier at «ekteskap mellom mann og kvinne er innstiftet av Gud, og at familien står sentralt i Skaperens plan for hans barns evige fremtid».¹⁰

Hvorfor er ekteskap og familie så viktig? Eldste Bednar ga i den samme satellittsendingen to doktrinære

grunner. Den første er: «Mannlige og kvinnelige ånders natur utfyller og fullkommengjør hverandre, og derfor skal menn og kvinner sammen gå på veien til opphøyelse.»¹¹ Det var derfor Peter sa at mannen og kvinnen sammen er arvinger til evig liv (se 1. Peter 3:7). Paulus sa også at «i Herren er verken kvinnen noe uten mannen eller mannen noe uten kvinnen» (1. Korinterbrev 11:11). «Etter guddommelig forordning trengs både en mann og en kvinne for å kunne bringe barn inn i jordelivet og gi de beste forutsetninger for å oppdra og oppfostre barn.»¹²

Menn og kvinner utfyller hverandre fysisk, psykisk, åndelig og følelsesmessig. Vi har forskjellige sterke sider, og et rettferdig ekteskap er et partnerskap der den åndelige veksten forsterkes på grunn av forskjellene mellom mannen og kvinnen.

Familien er den ideelle omgivelsen å undervise barn i. Far og mor er viktige forbilder. Barnas selvrespekt og identitet formes av den kjærlighet deres far og mor har for hverandre og for dem. I hjemmet og familien kan barna oppleve kjærlighetens bånd og lære dyd og ærlighet og å bli gode samfunnsborgere. I hjemmet lærer barna å respektere andre. Med andre ord er familien den ideelle organisasjon for både foreldrenes og barnas åndelige vekst.

Verdens syn på ekteskap og familie er forskjellig fra vårt. Vanligvis ser de på ekteskapet som en midlertidig forbindelse, et kortsiktig forhold. For noen er formålet for det meste egen nytelse og tilfredsstillelse. Når de vanskelige tidene kommer, blir motivene for å opprettholde forbindelsen svekket, og forholdet blir ofte avsluttet. Stadig flere voksne velger å ikke engang gifte seg, men å leve sammen uten å ha et formelt forhold. Det er vel unødvendig å si at deres forbindelser varer kortest av alle.

Tre forskjellige forhold

De neste diagrammene illustrerer forskjellene mellom «intet ekteskap», et «borgerlig ekteskap» og ekteskap for tid og all evighet. Figur A illustrerer forholdet mellom en mann og en kvinne når det ikke er noen kontrakt. De to lever sammen, men står atskilt. Løftene dem imellom er begrensede, og det er ingen formell forbindelse mellom dem. Ingenting annet enn personlig tilfredsstillelse synes å være deres mål. Siden det ikke finnes noen kontrakt, har barn som blir født under disse omstendighetene liten sikkerhet. Forholdet er skjørt, og det er nesten alltid kortvarig.

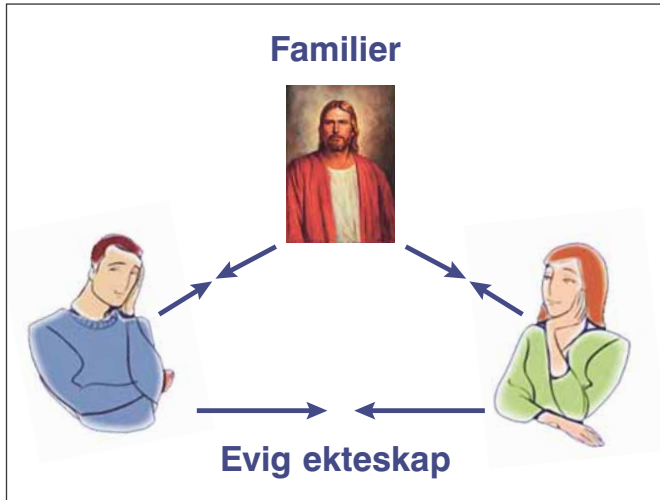

Figur B illustrerer et borgerlig ekteskap. Linjen og pilene illustrerer de løftene som gis mellom mannen og kvinnen som følge av ekteskapskontrakten. De har lovet å ha omsorg for hverandre til døden skiller dem. Kontrakten er godkjent av den offentlige myndighet. Barna har en viss sikkerhet på grunn av foreldrenes intensjoner og de løftene de har gitt. Men dessverre går stadig flere borgerlige ekteskap i oppløsning fordi løftene brytes. I mange tilfeller etterlater brutte løfter menn, kvinner og barn i fattigdom.

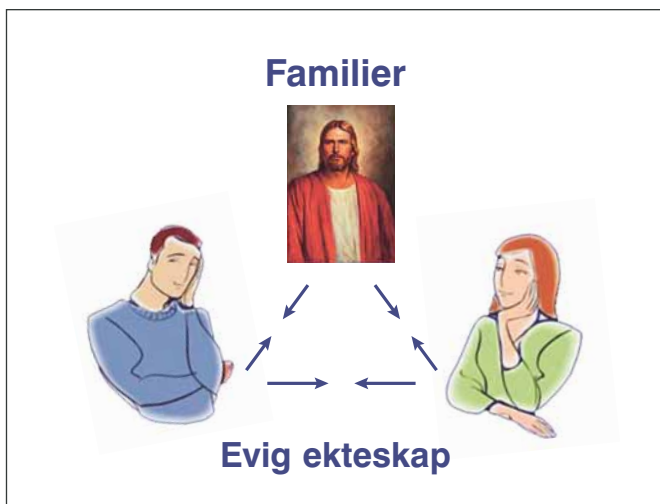

Figur C illustrerer et ekteskap for tid og all evighet. Dette forholdet er etablert ved en hellig pakt mellom mannen, kvinnen og Herren. Kvinnen inngår pakt med mannen, mannen inngår pakt med kvinnen og de to inngår sammen pakt med Herren. Pilene illustrerer de løftene som paktene innebærer. Mannen lover kvinnen at han vil ære og ta seg av henne, at ingen skal komme mellom dem. Ingen omfatter far,

mor, venner og selvsagt en annen kvinne. Han lover også Herren at han vil etterleve evangeliet og behandle kvinnen med den respekt hun fortjener. Lignende løfter gis av kvinnen til mannen og så til Herren. Til sist gir Herren fantastiske løfter til mannen, kvinnen og deres etterkommere under forutsetning av deres trofasthet.

Det triangulære forholdet er mye mer stabilt enn den ene linjen. Når de forstås riktig, er disse potensielt uendelige forholdene med på å øke tilliten, styrke forpliktelsene og gi ekteskapet større styrke. Legg merke til at jo nærmere mannen og kvinnen kommer Herren, jo nærmere kommer de hverandre. Hemmeligheten med ekteskapet er å etterleve evangeliet og gjøre triangelet til en evig sirkel.

Den evige familie er en av jordelivets tre største gaver. Deres stadium i livet, både fysisk og åndelig, legger til rette for å stifte den. Dere har Den hellige

ånd til å veilede dere i disse viktige avgjørelsene. Men dere må ta avgjørelsen. Den hellige ånd vil ikke ta den for dere. Det er ikke hans ansvar, og heller ikke vil han frarøve dere deres handlefrihet. Den hellige ånd vil imidlertid gi dere fred i sinnet når dere tar en god avgjørelse.

Brødre og søstre, husk jordelivets tre største gaver: det fysiske legemet, mer lys og den evige familie. Disse gavene er hellige. Måtte Herren velsigne dere i denne fantastiske fasen i livet, slik at dere kan motta alle disse tre store løftene i sin fylde. Det er min bønn at Herren vil velsigne dere med dette, i Jesu Kristi navn, amen.

Noter

1. Gordon B. Hinckley: «Et levende og sant vitnesbyrd», *Liahona*, aug. 2005, s. 6.
2. *Profeten Joseph Smiths læresetninger*, red. Joseph Fielding Smith [1976], s. 136.
3. Se Boyd K. Packer: «Redskapet for ditt sinn og grunnvollen for din karakter», Kirkens skoleverks temakveld 2. februar 2003).
4. William D. McArdle, Frank I. Katch og Victor L. Katch: *Essentials of Exercise Physiology*, 2. utg. (2000), 558.
5. *The American Heritage Dictionary of the English Language* (1969), «intelligence», 682.
6. Se *Profeten Joseph Smiths læresetninger*, s. 47; 2. Nephi 28:30.
7. Se Gordon B. Hinckley: «Fryd dere over privilegiet det er å tjene», *Verdensomspennende lederopplæring* 21. juni 2003, 22.
8. «Familiens organisering og hensikt», *Veiledning for familien*, (2001), 1.
9. *Profeten Joseph Smiths læresetninger*, s. 226-227.
10. «Familien – En erklæring til verden», *Lys over Norge*, okt. 1998, s. 102.
11. David A. Bednar: «Ekteskap er avgjørende i hans evige plan», *Verdensomspennende satellittsending om familien*, 11. februar 2006, 3.
12. Bednar: «Ekteskap er avgjørende», 4.